

18.08.2023 r.

NFZ-BP.5202.90.2023

2023.248466.KUB

K. G. K. SPÓŁKA KOMANDYTOWA

Decyzja nr 58/2023/BP
Prezesa
Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. *o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej”, w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców* (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku K. G. K. spółka komandytowa z siedzibą w, zwanej dalej „Spółką” lub „Przedsiębiorcą”, o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznają za prawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy, zgodnie z którym wynagrodzenie otrzymywane na podstawie umowy Spółki i uchwały wspólników przez komplementariusza z tytułu prowadzenia spraw Spółki nie stanowi dodatkowego tytułu do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne, ponad składki przewidziane dla wspólników spółek komandytowych związane z samym tym statusem.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 28 lipca 2023 r. K. G. K. spółka komandytowa z siedzibą w, wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS:, zwróciła się do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o interpretację indywidualną w zakresie podlegania komplementariusza obowiązkowemu ubezpieczeniu

zdrowotnemu z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego za prowadzenie spraw Spółki, przyznanego na mocy umowy Spółki i uchwały wspólników.

W opisie stanu faktycznego Przedsiębiorca wskazał że prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki komandytowej, której przeważającym przedmiotem działalności jest działalność prawnicza. Spółka posiada dwóch wspólników, jednego komandytariusza i jednego komplementariusza, który jednocześnie reprezentuje Spółkę oraz prowadzi jej sprawy. Komandytariusz może natomiast reprezentować Spółkę jedynie jako pełnomocnik lub prokurent.

Z tytułu prowadzenia spraw Spółki wspólnikowi prowadzącemu sprawy spółki (komplementariuszowi) przysługuje wynagrodzenie miesięczne za każdy rozpoczęty miesiąc prowadzenia spraw spółki w 2023 r. Wysokość należnego komplementariuszowi wynagrodzenia za prowadzenie spraw Spółki może ulec zmianie na podstawie jednomyślnej uchwały wspólników Spółki.

Ponadto Przedsiębiorca wskazał, że pomiędzy Spółką a komplementariuszem nie została zawarta żadna dodatkowa umowa cywilnoprawna, która miałaby dotyczyć prowadzenia spraw Spółki. Prowadzenie spraw spółki jest prawem i obowiązkiem komplementariusza oraz wynika bezpośrednio z umowy Spółki. Czynności wykonywane przez komplementariusza obejmują czynności prawne oraz faktyczne niezbędne do funkcjonowania Spółki jako podmiotu gospodarczego mających na celu realizację celów spółki (np. prowadzenie korespondencji, sporządzanie bilansu, podejmowanie decyzji związanych z kierowaniem bieżącą działalnością przedsiębiorstwa itp.). Przedsiębiorca podkreślił również, że wykonywane przez komplementariusza czynności w zakresie prowadzenia spraw Spółki nie będą wykonywane pod kierownictwem, ani w miejscu i czasie wyznaczonym przez Spółkę. To komplementariusz ma decydować o miejscu i czasie dokonania każdej czynności, która wchodzi w zakres prowadzenia spraw Spółki. Wypłata wynagrodzenia należnego komplementariuszowi za prowadzenie spraw Spółki nie ma żadnego związku z rezultatem działań Spółki. Jego wysokość nie jest uzależniona od wysokości przychodów lub dochodów Spółki. Wynagrodzenie to nie ma ponadto żadnego związku z udziałem w zysku.

Przedsiębiorca wskazał we wniosku, że wypłata wynagrodzenia na rzecz komplementariusza nie będzie następowała w związku z obowiązkiem realizacji powtarzalnych świadczeń niepieniężnych na podstawie art. 176 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeksu

spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467 z późn. z m.), zwanej dalej: KSH, lecz z tytułu prowadzenia przez wspólnika spraw Spółki zgodnie z art. 46 KSH w związku z art. 103 KSH.

W świetle tak przedstawionego stanu faktycznego, Przedsiębiorca postawił następujące pytanie: *„Czy od wynagrodzenia otrzymywanego na podstawie umowy Spółki i uchwały wspólników przez komplementariusza z tytułu prowadzenia spraw Spółki należy odprowadzać składki na obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne?”*.

W ocenie Przedsiębiorcy wynagrodzenie otrzymywane na podstawie umowy Spółki i uchwały wspólników przez komplementariusza z tytułu prowadzenia spraw Spółki nie stanowi dodatkowego tytułu do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne ponad składki przewidziane dla wspólników spółek komandytowych związane z samym tym statusem.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie z art. 5 ust. 21 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą uważa się osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1009, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych”. Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej. Wobec powyższego, na zasadzie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9,

osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Powyższe implikuje okoliczność, że na gruncie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, wspólnik spółki komandytowej jest uważany za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą na potrzeby ustalenia podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W konkluzji, wobec faktu, że komplementariusz zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych uznawany jest za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, objęty jest obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu działalności pozarolniczej, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Otrzymywanie przez komplementariusza wynagrodzenia z tytułu wykonywania czynności nierozdzielnie związanych ze statusem wspólnika nie wpływa na przywołane reguły podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W myśl definicji legalnej ustanowionej w art. 102 KSH, spółką komandytową jest spółka osobowa mająca na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której wobec wierzycieli za zobowiązania spółki co najmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika (komandytariusza) jest ograniczona. Na zasadzie art. 103 § 1 KSH, w sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale do spółki komandytowej stosuje się odpowiednio przepisy o spółce jawnej, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Prowadzenie spraw spółki należy do stosunków wewnętrznych spółki i przejawia się w podejmowaniu wszystkich decyzji dotyczących funkcjonowania spółki, niezastrzeżonych do kompetencji sądu. Zgodnie z przepisem art. 39 § 1 KSH w zw. z art. 103 KSH, co do zasady, każdy wspólnik spółki ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki, a prawo to jest prawem osobistym, członkowskim o charakterze obligacyjno-organizacyjnym, a w związku z tym nie może być przedmiotem rozporządzenia.

Zasadą wynikającą z art. 46 KSH jest okoliczność, że za prowadzenie spraw spółki, w zakresie o jakim mowa w art. 39 - 40 KSH wspólnik nie otrzymuje wynagrodzenia. Przytoczony przepis ma charakter dyspozytywny, a jego modyfikacja następuje w umowie spółki, statuującej stosunek korporacyjny (vide – art. 37 KSH). Wobec powyższego komplementariusza prowadzącego sprawy spółki nie łączy ze spółką żaden stosunek cywilnoprawny skutkujący wzajemnością świadczonych usług, ale stosunek właścicielski, natomiast wypłacone

wynagrodzenie jest pochodną tegoż stosunku i wykonywanych na jego podstawie czynności (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 września 2013 r. sygn. akt III SA/GI 1407/13). Okoliczność, że komplementariusz pobiera wynagrodzenie za prowadzenie spraw spółki, w wysokości ustalonej uchwałą wspólników nie stanowi zatem dodatkowego, samodzielnego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o jakim mowa w art. 82 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.

Należy jednak zastrzec, że obowiązek wykonywania czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki dotyczący wspólnika spółki może wynikać bezpośrednio z przepisów KSH, lecz pozycja wspólnika, może być także ukształtowana – stosownie do łączących się z tą funkcją kompetencji, uprawnień i obowiązków przewidzianych albo w umowie spółki, albo w umowie stron, zgodnie z zasadą wolności umów - na podstawie umowy zlecenia (za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia – art. 45 KSH w zw. z art. 735 § 1 KC). Ocena, czy stosunek prawny łączący komplementariusza ze spółką ogranicza się wyłącznie do więzi ukształtowanej przez przepisy prawa handlowego, czy obok elementów wynikających z tych przepisów zawiera również cechy charakterystyczne dla innego stosunku prawnego, wynikać musi z analizy składanych przez strony oświadczeń woli i działań podejmowanych w ich wyniku.

W związku z powyższym stanowisko Przedsiębiorcy zawarte we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, należało uznać za prawidłowe.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2023 poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia

wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo

- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.